

NOWY DZIENNIK

Adres redakcyi i administracyi: Kraków, Orzeszkowej 7.

Nr. telefonu 279. — Konto czekowe Pocz. Kasy Oszczęd. Nr. 141.123

Wszystkie komunikaty należy przysyłać wprost do Administracyi.

Komunikaty przesłane Redakcyi nie będą uwzględnione.

Redakcyja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 12 do 1 w południe.

Cena Nru Mp.

5000

Prenumerata w Krakowie i prowincyi mies. 125.000, kwart. 375.000

w Krakowie z odnośnieniem do domu mies. 135.000, kwart. 405.000

Na prowincyi: z przesyłką pocztową mies. 150.000, kwart. 450.000

Za granicą: z przesyłką pocztową mies. 200.000, kwart. 600.000

Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia od wyraża 1000 Mp., wiersz milimetr

1-szpalt. 1500 Mp. Nadesłane 4500 Mp. Wiersz milimetrowy 1-szpalt

w tekście 6000 Mp. Wiersz milimetr. 1-szp. na 1-szej stronie 8000 Mp.

Gratulacje 30000 Mp. Inset, zamiejszc. e 50%, zagr. e 100% droższe

Wyniki wyborów do Rady Ligi narodów.

Polska otrzymała tylko 17 głosów. — Wybór padł na Benesza

Genewa. PAT. W wyniku wyborów do Rady Ligi narodów wybrani zostali przedstawiciele następujących państw: Urugwaju 40 głosami, Brazylii 34 głosami, Belgii 32 głosami. Polska otrzymała 17 głosów.

Prasa endecka „tłumaczy“.

„Rząd przystąpił do pracy dopiero w ostatnich miesiącach“.

Warszawa, (AW). „Gazeta Warszawska“ omawiając rezultat wyborów do Rady Ligi Narodów a zwłaszcza ilość głosów, którą Polska otrzymała w porównaniu z innymi państwami stwierdza, że do wyniku wyborów przyczyniła się rywalizacja między kandydaturami Polski i Szwecyi. Głównym szermierzem kandydatury szwedzkiej był blok państw neutralnych. Wpływ tej grupy na terenie Ligi wzmógł się w ostatnich tygodniach bardzo znacznie dzięki skutecznej inicjatywie podjętej przez nią w zatargu grecko-włoskim. Blok państw neutralnych postawił sprawę swojej kandydatury bardzo ostro, dając do zrozumienia, że w razie jej upadku współpraca państw neutralnych z Ligą może być narażona szwank. W takiej sytuacji rezultat głosowania nie może być uważany za niepowodze

nie kandydatury polskiej tembardziej, że rząd przystąpił do przygotowania kandydatury Skirmunta dopiero w ostatnich miesiącach, kiedy kandydatura Czechosłowacyi po całorocznych przygotowaniach swojego rządu była zapewniona.

Ale „niech żywi nie tracą nadziei“

Genewa, PAT. W sprawie wyborów do Ligi zaznaczyć należy, że miały one charakter prowizoryczny, w braku ostatecznego regulaminu który będzie ustalony w roku przyszłym. Dla tego istniała tendeneya utrzymania na ten rok poprzednich mandatów, z wyjątkiem Chin, w których rząd jest niestaly. Niepewna była kandydatura Brantinga, który jednak dzięki zdecydowanemu stanowisku w konflikcie grecko-włoskim wzmocnił swe stanowisko przez pozyskanie większości głosów małych państw.

O traktat wzajemnej pomocy.

Genewa, PAT. Na ostatnim posiedzeniu rady Ligi prowadzono dyskusję nad traktatem wzajemnej pomocy. Uchwalono wniosek, że przedyskutowany traktat będzie przedłożony do opinii poszczególnych państw, poczem, mięszana komisya ustali tekst.

Różne wiadomości z Polski.

Rezultaty podróży przemysłowców austr. do Polski.

Wiedeń. PAT. Wydany został następujący komunikat urzędowy: Podróż austriackich kupców i przemysłowców do Polski, odbyta pod kierunkiem ministra handlu dra Schuerfa przyniosła po kilkudniowych rokowaniach ważne rezultaty pod względem handlowo politycznym. Stwierdzono, że jeszcze przed podjęciem rokowań o rozszerzenie istniejących traktatów handlowych powinno nastąpić częściowe „zniżenie szczególnie wysokiego poziomu celnego w Polsce, z uwzględnieniem potrzeb eksportu i importu. Co do nielicznych istniejących w Polsce zakazów przywozu, osiągnięto przyrzeczenie łagodnego stosowania zakazu w odniesieniu do czekolady i wyrobów cukrowych, które dotychczas bez wyjątku nie były dopuszczone do przywozu. Co do węgla z Polski, to osiągnięto przyrzeczenie nowego uregulowania podatku węglowego. Doprowadzi to przypuszczalnie do potania węgla z Polski. Delegacya austriacka interweniowała też przeciw konfiskacie środków żywności i artykułów pierwszej potrzeby, jaka nastąpiła w ostatnich czasach w Polsce na zasadzie ustawy przeciwko lichwie. Uzyskano przyrzeczenie natychmiastowego zniesienia tych rozporządzeń, o ile szkodzą one eksportowi austriackiemu.

Obrady konferencji celnej.

Sub specie Genewy.

Warszawa (AW). W radzie ministrów rozpoczęły się obrady konferencji celnej, mającej na celu uzgodnienie stanowisk państw bałtyckich na przyszłych obradach, które odbędą się w Genewie. W konferencji biorą udział przedstawiciele Polski, Estonii, Łotwy i Finlandyi.

Order O. P. dla premiera Łotwy

Warszawa (AW). Były premier Łotwy p. Ulmanis otrzymał order Polski Odrodzonej. Doład order ten posiadał prezydent Czakste i premier Meyerowicz.

Wizyta prof. Varlesa w Warszawie

Warszawa. PAT. Przed kilku dniami przybył do Warszawy kierownik sekcji emigracyjnej do spraw bezrobocia profesor uniwersytetu gandawskiego p. Lonis Varles. Celem przybycia profesora Varlesa do Polski było przeprowadzenie na miejscu badań nad sprawami emigracji. Ogólne wrażenie jest jak najlepsze.

Dziennikarze polscy w Katowicach.

Katowice. PAT. Wczoraj przybyła do Katowic wycieczka dziennikarzy polskich, złożona z 20 osób. Przybywających powitał na dworcu kolejowym poseł Korfanty.

Komitet przyjęcia, poczem dziennikarze, złożywstwy wieńce na pomniku poległych powstańców górnośląskich, udali się do państwowych zakładów w Chorzowie.

O godzinie 6:30 wieczorem wycieczka złożyła wizytę w województw. śląskiego i marszałka sejm, poczem po zwiedzeniu wystawy projektów budowy gmachu sejmowego i województwa śląskiego, wycieczka udała się do teatru miejskiego na przedstawienie „Krakowiaków i Górali“.

Zjazd T. S. L. we Lwowie.

Lwów. PAT. Dziś rozpoczęły się obrady XXVIII Walnego Zjazdu Towarzystwa szkoły ludowej. Po aroczystym nabożeństwie odbyło się otwarcie Zjazdu. Po wysłuchaniu przemówień dokonał wyborów do komisji organizacyjnej, propagandowej, finansowej, szkolnej, opieki nad młodzieżą itd. Popołudniu obradowały komisye. Jutro dalszy ciąg obrad plenarnych.

Sytuacja w Niemczech.

Berlin — Monachium

Monachium. PAT. Korespondent Acht Uhr Abendsblattu donosi: Stosunki między rządem bawarskim a rządem rzeszy zaostrzyły się bardzo. Minister obrony krajowej rzeszy Goessler zawiesił w całym państwie organ Hitlera. Bayrischer Voelkischer Beobachter. Dziś komisarz generalny podaje, że zakaz ten nie obowiązuje w Bawarii. Dotychczas nie wiadomo, jakie stanowisko zajmie w tej sprawie rząd rzeszy.

Sprawozdanie Stresemanna

Berlin. PAT. Wedle informacji pochodzących ze źródeł oficjalnych. Stressemann ma złożyć we wtorek w Reichstagu sprawozdanie ze sytuacji politycznej w Niemczech.

Komuniści

Berlin. PAT. Berliner Tageblatt donosi z Drezna, że partya komunistyczna zwróciła się

z apelem do organizacyi wolnych związków zawodowych, aby wraz z komunistami zorganizowały akcyę ratunkową dla klas robotniczych przeciw faszystom. Zarząd wolnych związków zawodowych odrzucił jednak te propozycye, wzywając robotników, aby nie ulegali hasłom partyi komunistycznej.

Starcia

Halberstadt. PAT. Z powodu zakazu odbycia zgromadzenia przyzło tu do starcia z policya, której jednakże udało się przywrócić porządek.

Niespokojna ziemia.

Znowu trzęsienie ziemi.

Londyn. PAT. Wedle wiadomości otrzymanych tu z Teheranu, w różnych punktach kraju dało się odczuć trzęsienie ziemi.

Zwidzenia przymusowe.

Kraków, 1 października.

Choć obliwy charakter antysemityzmu przejawia się często nie tylko w wielkich sprawach, jak to zilustrowaliśmy onegdaj na tem miejscu w artykule „Paradoksy antysemityzmu”, ale częstokroć i w drobnych zdarzeniach życia codziennego.

Choćby tylko dwa fakty dla przykładu:

Na Łotwie rozpoczęła się nagonka przeciw Żydom, ponieważ cukier sprzedają — tanio.

W Żyrardowie księgarze żydowscy obniżyli ceny książek i materiałów piśmiennych. Dwugroszówka rozpoczęła rweles, wrzeszcząc w zwykłym swoim stylu w niebogłose, że księgarz chrześcijanin jest wskutek tego zagrożony przez — machinacje (oczywiście) paskarzy żydowskich.

Jak tu antysemitom dogodzić? Ustawicznie słyszy się i czyta się na łamach prasy antysemickiej, że Żydzi stają się przyczyną drożyzny, że podnoszą ceny, że obniżają moralność kupiecką etc. Początek każdego roku szkolnego staje się sposobnością do nagonki przeciw antykwaryuszom żydowskim, nie wchodzę w to, czy słusznym.

Nie ocenia się jednak prawie nigdy na łamach prasy antysemickiej objawów gospodarczych z ogólnego i jedynie słusznego ekonomicznego punktu widzenia i jego praw, które kieruje się kupiec wogóle, chrześcijanin, czy Żyd, i to tak w wypadkach korzystnych dla gospodarstwa społecznego, jak i przewrotnych, które bezsprzecznie zasługują na zwalczanie, lecz wprowadza się wbrew lepszej wiedzy miarę wyznaniową w tę dziedzinę życia dla celów politycznych.

To podporządkowanie logiki i sądu naukowego celom uboższym, bo politycznym przebiega się jaskrawo właśnie w podobnych wypadkach, jak te, które wyżej zacytowaliśmy. Niekroć bowiem fakty obalają tezy, ma się na podreżcu nową tezę, która poprzednią przekreśla, hyle tylko na powierzchni utrzymał się cel polityczny — zohydzenie Żyda i jego znieszczenie.

Drogo — winien Żyd, tanio — winien Żyd. Przed niedawnym czasem miałem dłuższą dyskusję na temat antysemityzmu z uczciwym i inteligentnym redaktorem dziennika antysemickiego. Gdy mi wskazywałem na tę sprzeczność w twierdzeniach antysemickich i ośmieliłem się scharakteryzować objawy te, jako maniackie, chorobliwe, przyznał po pewnym czasie: prawda, jesteśmy chorzy na antysemityzm, ale wasza, żydowska taktyka jest

czynnikiem chorobotwórczym. Gdy wskazałem na to, że społeczeństwo nasze ma, jak każde inne, zalety i wady, i że nas sędzi się tylko wedle wad, zamykając oczy na wady własnego społeczeństwa, dzięki czemu powstaje jednostronny sąd o nas, mój szanowny kolega antysemicki, wydobyl z siebie tylko jedną od powiedz: tak, może pan ma rację, jesteśmy chorzy, przynajmniej, ale... „ale...”, nie chcemy się pozbyć tej choroby!

Przerwałem oczywiście dyskusję, bo trudno leczyć — rozumowo znany w patologii objaw zwidzeń przymusowych (Zwangsvorstellungen).

Jak tu wnieść trochę światła w te poglądy, trochę obiektywizmu i dobrej woli, nade wszystko, ko dobrej woli, tak potrzebny dla zrozumienia się, jeśli na każdym kroku słyszy się sakramentalne: Żyd winien!

Jest paskarzem, — gdy sprzedaje drogo; jest paskarzem, gdy sprzedaje tanio.

Jeszcze jeden przykład charakterystyczny:

Na łamach pismka, które w Polsce, jak żadne inne, syczy zjadliwą, oszalałą wprost, nienawiścią do Żydów (Myśl narodowa z 29 września br. Nr. 39) niejaki p. Nobody (słuszniejszy byłby niestety pseudonim Everybody) pisze:

„A ten objaw niechęci społeczeństwa polskiego do Żydów...!

Czyż ta niechęć jest tylko w Polsce? Czyż nie jest ona powszechna?

Czyż nie jest ona uzasadniona doświadczeniem, nie tylko wypadkami w Rosji, lecz nawet w Polsce, gdzie synowie i córki rodziców żydowskich biorą aż nazbyt wpływową i dominującą udział w akcyi komunistycznej”.

Artykuł pana Nabody jest stosunkowo spokojny, jak na to zatrute pismo, a mimo to widzimy znowu przykład — zwidzenia przymusowego.

Ze stronnictw żydowskich zwalczają bezwzględnie komunizm: syonistyczne, mizrahistyczne, Szłome Emune, ludowe. Są to stronnictwa mieszczańskie. Zwalczają go także stronnictwa robotnicze względnie o ideologii robotniczej: Hitachduth, Zirej Zion, bardzo znaczne odłamy Bundu i Poale Syonu. A za tem 99 setnych lub z pewnością nawet 999 tysięcznych społeczeństwa żydowskiego.

Są bezsprzecznie i wśród Żydów zwolennicy ideologii komunistycznej, jak są wśród polskiego i każdego innego. Procesy i wyniki tych procesów przeciw komunistom są jasnym dowodem na to, że udział polski w komunizmie jest wcale pokąźny, może nawet bardzo znaczny, względnie i bezwzględnie.

Ale cóż to pomaga? P. Nabody stwierdza, że wpływ Żydów w komunizmie jest dominujący. Roma locuta i basta. I tak dzieje się we wszystkich dziedzinach. Zamiast przeciwstawiać się ideologii komunistycznej wspólnymi siłami bez względu na to, skąd pochodzi, robi się z każdego spisku komunistycznego — spiszek żydowski, z każdego członka — Żyda — heretika, skreśla się lub przemilcza nie Żydów, zupełnie jak w wykazach osób ukaranych za lichwę. Ostatni wykaz krakowski np. zawierał przytłaczającą przewagę nie Żydów. Cóż zrobiał część prasy krakowskiej? Przemilczała go. Podobnie, jak poprzednio, gdy było w wykazie więcej Żydów, skreśliła katolików i podała samych Żydów.

Czy to nie jest — akcyja antysemicka w najgorszym wydaniu?

Akcyja świadcząca o tem, że nie chodzi o uczciwe zwalczanie zła gospodarczego, lecz o cel polityczny, który pragnie się osiągnąć za wszelką cenę?

Żyd winien!

Kiedyż nareszcie zorganizuje się stronnictwo polskie, które zacznie leczyć to zwidzenie przymusowe, tę chroniczną chorobę duszy we własnym społeczeństwie?

Dr. I. Schwarzbart,

Obchód Sukoth w Erec Israel

Za czasów świątyni w Erec Izrael, święto szalasów nosiło charakter narodowy i przewyższało wszystkie inne nasze święta wspólnością, z jaką bywało obchodzone.

Wszystkie drogi zapelnione były ludźmi, śpieszącymi do świętego miasta Jerozolimy. chnąca mirta i świeża wilgotna zieleń, którą Piękne jabłko rajskie, wysmukłał palma, pa-

pokryte były szalasy, radowały oczy i dusze.

Również pomyślne warunki duchowe i materialne przyczyniały się do spotęgowania radości i wesela. Oto przeszły dopiero dni pokuty, kiedy Żyd dokonał rachunku sumienia, zboże sprzątnięte było z pola, piwnice pełne wina, śpichrze pełne rozmaitych owoców: dostatek na cały rok zapewniony. Żyd czuł od-

Od poniedziałku do wtorku.

Jak wiele często można przeżyć w ciągu jednego dnia, a czasem przez cały rok może się nic nie zdarzyć! Są pewne, drobne, na pozór nawet blade, szczegóły życia, które wiążą się w całość dramatyczną i przez to może utrwalają się w naszej pamięci.

Nie zapomnę nigdy maleńkiego epizodu, nie! — przepraszam, dwu epizodów, których byłem naocznym świadkiem, a które zdarzyły się dzień po dniu.

Pewnego poniedziałkowego popołudnia, gdy siedział w swym gabinecie przy pracy, lokaj zameldował wizytę jakiejś pani. Była to wdowa znanego artysty teatralnego, którego kiedyś bardzo dobrze znałem. Kazalem prosić.

Dama wypowiedziała się przedemną ze swych trosk, które spadły na nią po śmierci męża. Mąż jej, zmarły przed kilku laty, pozostawił ją w niezłych warunkach materialnych.

Krótko przed śmiercią napisał libretto do operetki. Nie dokończył jednak i pomysł swój odstąpił jakiemuś panu, który przyrzekł mu stałą pensję i specjalne honorarium.

Po śmierci męża operetka zyskała wielki sukces. Wprowadzono ją na wszystkie sceny

europęjskie i wdowa otrzymała ze wszystkich krajów funty, liry, franki, guldeny...

Samo honorarium wystarczyłoby jej na długie lata dostatniego życia, gdy oto nagle wczoraj wdowa otrzymała przekaz z New Jorku na 5 tysięcy dolarów.

I co ma biedna uczynić z tą obcą walutą?.. Gdzie podziąć tyle franków, dolarów, guldenów i franków?..

Wdowa przyszła do mnie, jako do starego przyjaciela jej męża, po radę.

Cóż jej mogłem poradzić?.. Trudno, jest wogóle radzić bogaczom, o wiele łatwiej tym, którzy nic nie mają.

Wygłosiłem krótką, patrystyczną przemowę na temat stabilizacji naszej marki i radziłem stanowczo zamienić dolary — co wyniosłoby około dwu miliardów. Najlepiej więc byłoby sumę tę następnie ubezpieczyć w papierach procentowych.

Wdowa przed wyjściem przyrzekła mi jeszcze zastanowić się nad tem i potem powziąć ostateczne postanowienie.

Prawdopodobnie udała się do znajomego bankiera, który na operacjach giełdowych zna się doskonale i który już chyba poradził, co należy w razie inflacji walut uczynić. Trudno, trzeba pomóc nieszczęśliwcom!..

Po godzinie udałem się na dworzec, by no-

nym kurierem wyjechać do jednego z większych miast niemieckich. Celem mej podróży było złożenie wizyty jednemu z najpoważniejszych naszych pisarzy, którego nowele i powieści tłumaczone są na wszystkie języki europejskie i cieszą się zasłużoną sławą.

Do miasta zjechałem we wtorek rano i natychmiast zwróciłem się telefonicznie do znajomego powieściopisarza.

Umówił się ze mną, że czeka na mnie u siebie w mieszkaniu.

Poszedłem pod wskazanym adresem. Gdy wszedłem do przedpokoju, zauważyłem na wieszaku mnóstwo rozwieszonych pał. Pytam się, czy nie przeszkodziłem czasem w przyjęciu gości. Służąca upewnia, że pan czeka na mnie z niecierpliwością. Wchodzę do pokoju.

Goście siedzą przy stole i chrupią orzechy, laskowe.

Przywitaliśmy się bardzo serdecznie. Paląc i janie papierosy rozstrząsaliśmy najżywniejsze kwestye literackie, poczem zbliżyła się pora obiadowa, pożegnałem dostojnego kolega i udałem się z drugą wizytą do poety S.

I tam dowiedziałem się następujących szczegółów z życia znakomitego powieściopisarza, którego dzieje głośne są w całej Europie.

— Wła pan — objaśniał poeta S. — czasy

wagę i radość, oczy błyszczały, a twarze jaśniały weselern.

Święto żydowskie uroczyste było i wzniosłe. W domu Bożym zbierali się wszyscy i oddawali cześć Stwórcy śpiewaniem psalmów.

Kwiat kapłanów zapalał wielkie pochodnie i światło przenikało do wszystkich domów żydowskich, zarówno do pałacu arcykapłana jak do domku ubogiej wdowy, zbierającej zgrabki na polu. Chór lewitów śpiewał pieśni na chwałę Pana, sprawiedliwi i dobrze czytający tańczyli. Zapal ogarniał wszystkich.

Lecz wszystko to nie upajało Żydów do tego stopnia, by spoglądali z góry na inne narody. Tęgo rodzaju patriotyzm obcy był duchowi żydowskiemu. Żyd oceniał swe skarby duchowe, ale i na obcych nie patrzył z niena-

wiścią i właśnie w święta szalasów składano w świątyni ofiary za pomysłowość innych ludów.

Narodowe żydowskie święto szalasów wyróżniało się obchodzoną w tych dniach uroczystością lania wody na ołtarz. Wielka para, związana z uroczystością lania zwyczajnej wody na ołtarz, miała pouczyć wszystkich, że tu w świętym środowisku, dokoła którego skupia się cały naród żydowski, panuje równość zupełna: ubogi ze swą garstką mąki, tak samo jest poważany, jak bogacz, przynoszący na ofiarę tłustego wołu. Wobec Boga wszyscy są równi, bo wszyscy są Jego dziećmi i nikomu nie wolno wynosić się bogactwem.

Z współczesnej techniki.

Znaczenie samochodów. — Pogrzebowe karawany samochodowe

Koń, jako siła pociągowa w komunikacji osobowej, już od paru dziesiątków lat należy właściwie do przeszłości. Elektryczność i benzyna, nowoczesne czynniki siły, wyparły go z ulic. Jeszcze może nie ostatecznie, jeszcze czas pewien doróżkarze i luksusowe ekwipáže trwać będą przy tradycji — ale już w niedalekiej przyszłości uwolnieni będziemy zupełnie od widoku męczonych zwierząt. W Ameryce, gdzie nawet szeregi wojskowe poruszają się na samochodach, ludzie śmiałyby się ze zdziwienia, gdyby dziś na ulicy jakiegoś większego miasta ukazał się wóz, zaprzężony w konie. W Nowym Świecie już od dziesiątków lat wszystkie ciężary przewozi motor. Ameryka jest krajem największej ilości samochodów ciężarowych i osobowych. Prawe 14 milionów samochodów, kursuje w Stanach Zjednoczonych. Z 10 rodzin — 8 posiada własnego rumaka benzynowego; całą ludność Stanów można załadować jednocześnie do samochodów, dziś w Ameryce kursujących. Obecnie za częto już budować miniaturowe domki drewniane na samochodach ciężarowych — coś w rodzaju dawnych wozów mieszkalnych, którymi jeździły wędrownie cyrki. Rodziny amerykańskie wędrują tak po całym kraju — prowadzą romantyczne życie cyganów samochodowych. Nawet autentyczni cyganie coraz rzadziej posługują się końmi — coraz częściej własnym domem mieszkalnym na samochodzie ciężarowym.

Jeżeli w Ameryce dobrobyt narodowy podniósł samochód do dzisiejszego jego stanow-

sa teraz bardzo ciężkie... Rodzina jego składa się mniej więcej z dziesięciu osób. Zona, dzieci i służąca, której będzie musiał wkrótce się pozbyć z braku środków utrzymania... Smutne, ale prawdziwe... Dziś wyprawia urodziny dziecku, był pan tam, widział pan?... Prócz orzechów laskowych i papierosów lichego gatunku — nic innego na stole nie było... Ciężkie czasy... Musiał się nawet odzwyczaić od picia piwa, które było dlań jedyną osłodą gorzkiego życia... czasy ciężkie... Dziś, z powodu uroczystości wyjął z piwnicy ostatnie cztery butelki... Od jutra przestaje używać trunków... brak środków... ciężkie czasy... Trudno, trzeba kontentować się wodą...

Czy my jesteśmy szaleni, czy też czas, w którym żyjemy cofnął się o całe wieki wstecz?

Wczoraj w poniedziałek musiałem radzić wdowie librecisty operetkowego co ma zrobić z milionami, które jej przysyłała z Ameryki, jako tantiemę za operetkę, a dziś we wtorek dowiaduję się o życiu głośnego pisarza, który bliski jest nagrody Nobla i mimo to musi z konieczności wyzbyć się picia piwa po prostu dlatego, że środki nie pozwalają mu na taki luksus!...

A może nasz powieściopisarz ma zacząć pisać libretta do operetek, by nie umrzeć z głodu?...

ska, to w Niemczech — o ile mówimy o samochodach ciężarowych — wywołały to inne przyczyny. Względy gospodarcze spowodowały, że stajnie w posiadłościach przemysłowych i handlowych zamieniły się na garaże. Ludzie interesu przyszli do przekonania, że wozy motorowe są pod każdym względem doedniejsze, niż zaprzęgi. Pierwszym był ten powód, że koń zjada owies nawet wtedy, kiedy nie pracuje, motor nie pożera benzyny, jeżeli jest nieczynny. Bardziej ogólnie rzecz biorąc, przyjdziemy do wniosku: im mniej koni mają Niemcy, tem mniej zboża muszą importować. W tej skali mniejsze też znaczenie ma fakt, że koń daje cenny nawóz stajenny, dzięki któremu zmniejsza się konieczność importu saletry chilijskiej.

Naukowo stwierdzono, że pod względem ilościowym koń konsumuje pięć razy więcej pokarmu, niż człowiek. Praktyka zaś wykazała, że wóz ciężarowy wykonywa pracę osmiu koni.

W wielkich miastach należą samochody ciężarowe do najczęściej spotykanych wozów — w centrach przemysłowych niema bodaj chwili, w którejby zniknęły całkowicie z ulicy. Kursują po odludnych ulicach; — są najszybszymi środkami lokomocji, przyczem mogą przewieźć 10 do 12 ton odrazu. Mają więc pojemność wagową kolejowego wagonu. Jadą z szybkością pociągu towarowego — 35 klm. na godzinę. Zbiorniki benzyny starczą na jeden raid 500-kilometrowy. Wielka przewaga samochodów ciężarowych nad innymi środkami transportowymi i podniesione do fantastycznych rozmiarów stawki taryfowe, doprowadziły do całkowitego prawie niezależnienia wielu przedsiębiorstw od kolei. Kalkulacje zysków w kantorach fabrycznych wykazały, że własny transport samochodowy jest o 30 procent tańszy od kolejowego. Ostatnio większe przedsiębiorstwa prywatne sprowadzają węgiel z kopalni środkowo-niemieckich własnymi autami. Oszczędzają przytem na kosztach przeładowywania na kolei, co przy dzisiejszych kosztach robocizny stanowi wcale pokazną rubrykę. Udoskonaleniem pewnych motorów jest, że pokrywa niektórych samochodów jest zaplombowana tak, że szoferzy nie mają dostępu do pudła. Przy umiejętnej gospodarce zyskowność samochodu ciężarowego może być doprowadzona do wysokiego stopnia. Są firmy, które zaprowadziły komunikację regularną i jedynym wozem, który nigdy prawie nie jest bezczynny, wprowadzają w ruch osiem przyczepów. Niema już dziś prawie żadnego majątku ziemskiego bez auta ciężarowego; romantyka wracających do domu, kłosami pokrytych wozów pierzcha już wskutek zdobywania równin przez rumaków benzynowych.

Dużą rolę odgrywa auto ciężarowe w gospodarce miejskiej. Berlin, na przykład, utrzymuje około 2.5 samochodów, które służą wyłącznie do transportu środków żywnościowych

w obrębie miasta. Nie jest pozbawiony pikanteryi szczególnie, że wielkie auta ciężarowe służą do przewożenia pieniędzy papierowych z Banku Rzeszy do ministerstw, względnie urzędów miejskich. Park samochodowy w Berlinie jest do takiego stopnia zmobilizowany, że koni już tam wogóle niema... W najbliższym czasie ukażą się nawet pogrzebowe karawany samochodowe. Będą do pewnego stopnia sensacyjną nowością, gdyż cztery trumny równocześnie odwozić będą mogły na miejsce wiecznego spoczynku.

Wystawa rolnicza w Moskwie

Dnia 23 VIII. odbyło się uroczyste otwarcie odcokrajowego działu wystawy rolniczej w Moskwie.

Przedstawiciele rządu sowieckiego — Swiderski (rolnictwo), Krasin (handel zagr.), Cziczerin (spr. zagr.) w swych przemówieniach zwracali się do przedstawicieli państw zagranicznych i kapitalistów wzywając ich do szerokiego współdziałania w pracy, która, jak zapewniaли, może dać bogate rezultaty i sowite procenty.

Krasin zaznaczył, że „przy obecnym stanie gospodarstwa wiejskiego rola daje przeciętnie 35 do 40 pudów z dziesięciny, a mogłaby dać 2-3 razy więcej; potrzebny jest tylko nakładowy kapitał. Zachód ma możność łatwo wykorzystać tę sytuację, przychodząc z pomocą rosyjskiej produkcji i równolegle stwarzając rynek dla zbytu swych towarów”.

W głównym pawilonie działu zagranicznego mieści się przeszło 100 firm różnych państw; poza tem oddzielne pawilony posiadają niektóre państwa, jak Włochy, Czechosłowacja, Japonia i 18 pawilonów należy do różnych prywatnych cudzoziemskich firm i zrzeszeń. Wielkie maszyny mieszczą się pod gołym niebem.

Dominującą jednak rolę co do ilości eksponatów i ekspozycji odgrywają Niemcy. Ich ekspozycje mieszczą się w głównym pawilonie i są rozrzucone po całym terenie.

Z ogólnej liczby około 300 eksponatów — 118 przypada na Niemcy. Odnosi się takie wrażenie, jakgdyby trzy czwarte wystawy należało do nich.

Głównymi eksponatami są maszyny rolnicze, narzędzia gospodarcze, maszyny stosowane w przemyśle, związanym z gospodarstwem rolnym; są również lekkie lokomotywy, samochody osobowe i ciężarowe, maszyny drukarskie, introligatornie, obrabiarki, samoloty Junkersa, ale najbardziej rzucają się w oczy traktory, pługi motorowe i zwyczajne.

W dziale niemieckim jest również ferma wzorowa z żywym inwentarzem.

24 firmy czechosłowackie eksponują separator, pługi, sieczkarki, siewniki, jedna z nich wystawiła traktor, a jedna osobowy samochód.

Amerykę reprezentuje 18 firm) wystawiono traktory, pługi, siewniki, inkubatory, wyroby skórzane.

Włochy mają być reprezentowane przez 16 firm) w liczbie eksponatów — traktory Diesla, przyrządy elektryczne, transformatory, pasy transmisyjne.

14 firm angielskich eksponują maszyny rolnicze.

Austria wystawia maszyny rolnicze, obrabiarki, lokomobile, przyrządy optyczne.

7 firm francuskich wystawiają lekkie i ciężkie samochody, jedwab surowy, kokony, wazy sztuczne i inne.

Ze strony Polski ma wziąć udział 5 firm) eksponaty — maszyny rolnicze, przyrządy optyczne i fizyczne, oraz inne. Mają się mieścić w głównym pawilonie.

Wiele eksponatów dotad nie przybyło; inne nie są jeszcze czepakowane i czekają na budowę podłogi, na postawienie stołów, a

Motywy wyroku na bhp. rab. Szapirę 2-go października.

Płock. (Tel. wł.). Motywy zatwierdzenia pierwszego wyroku na bhp. rabina Szapirę ogłosił sąd w Warszawie dnia 2 października. Po o-

głoszeniu motywów może obrońca wnieść apelację w ciągu trzech dni.

Echa zatargu włosko-greckiego.

Włosi otrzymali 50 milionów lirów?

Rzym .PAT. Wczoraj przedpołudniem dyrektor generalny Barco d'Italiazawiadomił Mussoliniego, że otrzymał deszę od banku narodowego szwajcarskiego, która poleca bankowi włoskiemu przekazać na rachunek skarbu włoskiego sumę 50 milionów lirów z rachunku rządu greckiego.

Z punktu widzenia finansowego akt ten jest definitywnym zakończeniem zatargu.

Grecy wnieśli protest?

Ateny. PAT. Posłowi francuskiemu wręczono od powiedz Grecy: na notę konferencji ambasadorów odpowiedź zawiera protest przeciw decyzji konferencji i wymienia zarządzenia Grecy, poczy

nione pod dokonaniem morderstwa i wykazuje, że odpowiedzialność spada na Albanię. Wreszcie nota wypowiada przekonanie, że ogromne odszkodowanie jest w dysporcyi do środków kraju i domaga się przekazania sprawy międzynarodowemu trybunałowi w Hadze.

Włosi nie wrócili na wody Korfu.

Rzym. PAT. Wedle ostatnich informacji flota włoska nie powróciła na zawody Korfu. W pobliżu wyspy znajdują się jedynie kilka statków mniejszego typu, zatrzymanych tam wyłącznie w oczekiwaniu całkowitego uiszczenia przez Grecyę należonych na nią odszkodowań materialnych.

ZE SPORTU.

Wisła --- L. K. S. 1:0 (1:0).

Mistrzostwo Polski: grupa zachodnia. — Boisko Wisły.

(Stg) Pytanie, kto zdobędzie mistrzostwo w drużynie zachodniej, kto będzie miał zaszczyt stanąć do końcówki o mistrzostwo Polski, niepokoiło od szeregu tygodni świat sportowy Krakowa, Łodzi i Poznania. Zwycięstwo L. K. S. nad Wartą (5:2) wytworzyło wręcz ciekawą sytuację. Z pośród czterech drużyn uczestniczących w rozgrywkach mistrzowskich w grupie zachodniej było aż trzech kandydatów do tytułu mistrzowskiego: Wisła, Warta i L. K. S. Szanse wobec niezmiernych różnic punktowych były równe. Tytuł mistrza grupy zachodniej mógł przypaść w udziale Wisły w razie zwycięstwa nad L. K. S. Sem, naodwrot zdobyłby L. K. S. mistrzostwo w razie porażki Wisły. Szanse Warty jako biernego widza, polegały jedynie i wyłącznie na remisowym wyniku spotkania Wisła L. K. S.

Odpowiedź padła wczoraj. Nie sprawdziło się przysłowie „gdzie się dwóch bije, tam trzeci korzysta”. Nie skorzystała Warta, jakkolwiek ta ewentualność nie była wykluczona. Zwyciężyła Wisła i tem zapewniła sobie (wynik meczu Wisła-Iskra, ostatniego w szeregu rozgrywek zachodnich uważamy z góry za przesadzony) udział w końcowych walkach o mistrzostwo Polski.

Z naprężeniem oczekiwane spotkanie L. K. S. — Wisła nie zadowolniło. Miał gry mistrzowskiej dwóch mistrzów widziano dużo bezcelowego i chaotycznego kopania piłki. Momentów pięknych nie było. Gra miała charakter czystej i niestety nieznającej granic walki o drogocenne punkty. Często i nierzadko niebezpieczne foule obu stron wywoływały niesmak. Ciągłe i przeważnie obraźliwe protesty grających wywoływały przykre wrażenie.

Prym dicerzyli w tym kierunku goście łódzcy, którym poza „mistrzoską” zarzuciła odmówić musimy mistrzowskich kwalifikacji footballowych. Zwycięstwo L. K. S. nie było wykluczeniem, ale byłoby wobec niewyszkolenia technicznego ubliżającego lepszym C-klasowym drużynom krakowskim rzeczywiście niezadowolonym. Panowie z J. K. S., a zwłaszcza „gwiazdy” w rodzaju Siedzia, Langego, Durki, (okrzyczanego zera technicznego) i innych, mogliby z prawdziwą dla siebie korzyścią uczęszczać na zawody juniorków Makabi czy Cracovii. Jedynym graczem łódzkim, który po wczorajszej grze zasłużył mniej więcej

na miano pierwszo klasowego, był lewy pomocnik Gabryel.

Mimo to ciężko, bardzo ciężko walczyć musiała Wisła o zwycięstwo. Przyczyna? Silny spadek formy i nerwy. To nerwy. Ileż niezadowolonych klęsk należy im przypisać? (vide Makabi Kraków). Uważamy, iż mimo ostatnich niepowodzeń tytuł mistrza grupy zachodniej, przypadł słusznie Wisły. Zarówno Warta (mimo wygranej 4:2 i remis 1:1), jakoteż z L. K. S. są drużynami od Wisły słabszymi.

Prowadził zawody w nader ciężkich warunkach w zastępstwie kpt. Bilora ze Lwowa, który się nie zjawił, p. Dr. Wojakowski, bezstronnie.

W końcu mała uwaga. Nie dziwimy się krzykliwości „kibiców” łódzkich, którzy w nieporządanie wielkiej ilości przybyli na mecz. Dziwimy się natomiast pewnym sportowcom krakowskim (nie wymieniamy) przynależności klubowej), którzy nie z sympatii ku Łodzianom, a po prostu wiedzeni niskim, aż nazbyt niskim instynktem zemsty (za co?) i nienawiści, starali się w niemożliwy sposób (proweniencja): dzielnice podmiejskie) zdeprynować kandydata krakowskiego. Dziwimy się nie mniej pobłażliwości zarządu Wisły, który podobne wybryki tolerował.

O mistrzostwo grupy wschodniej.

Lwów. PAT. Zawody w piłkę nożną między Polonią a Pogonią o mistrzostwo grupy wschodniej zakończyły się zwycięstwem Pogoni 6:1.

Wyścigi samochodowe w Warszawie

Warszawa. PAT. W niedzielę o godz. 14 w parku Sobiciego odbył się po raz pierwszy w Polsce konkurs jazdy samochodowej z przeszkodami pod nazwą „Cykhama”. Każdy z jeźdźców obowiązany był wykonać 15 zadań, które były tak skonstruowane, by dać możność wykazania sprawności kierownika i maszyny. Pierwszą nagrodę otrzymał Józef Grabowski na maszynie „Fiat”, drugą Henryk Liefeld na Hispanosulza, trzecią Gerard Doncieuy na M. A. G. Renault, czwartą Derliński. Najlepszy czas biegu rozstawnego 58 zdobyła trójka: Sokolowski (Puch), Winnicki (Fiat), Liefeld (Hispanosulza).

Wybór prowizorycznego zastępcy rabina

Na wczorajszym posiedzeniu Rada wyznaniowa dokonała wyboru prowizorycznego zastępcy rabina na naprzeciąg dwóch miesięcy wybrany został 22 głosami kandydat ortodoksyi asesor Rapaport;

kantrkandydat asesor Spira uzyskał 6 głosów. Wybór ten poprzedziła długa i ożywiona, a chwilami także burzliwa dyskusja, której przebieg podamy w następnym numerze.

KOMUNIKATY TEATRALNE I KONCERTOWE

Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj po raz siódmy „Okna” Galsworthy'ego, które po tem powtórzeniu na dłuższy czas schodzą z afisza; repertuar b. tygodnia wypełni w całości do piątku bm. włącznie wesoly żart Marlowe'a „Złoty wieki rycerstwa”. Tak życzliwie przyjęta sztuka na wczorajszej premierze zapewniła ma u nas trwałe powodzenie. W schodę 6 bm. wprowadza teatr popularną popołudniówkę, na której grana będzie „Tragedya dzieci” Schoenherra po cenach o 60 procent niższych.

Z BAGATELI. Dziś (w poniedziałek) po raz czwarty „Oblęd” K. Mere, sztuka psychologiczna ujęta z tem czuciem sceny jakiej charakteryzuje naogół pisarzy francuskich. W „Bagateli” „Oblęd” grany jest wprost koncertowo, cała prasa krakowska stwierdza to jednogłośnie. PP. Grabowska, Stępowaska, Hellen, Sosnowski (reżyser), Frankel i Melina są na każdym przedstawieniu gorąco oklaskiwani przez rozentuzyzmowaną publiczność.

„Oblęd” wypełni repertuar „Bagateli” do dnia 5 października.

„WICEK I WACEK” W „BAGATELI”. W próbach pod kierunkiem reżysera P. Noskowskiego pełna słonecznego humoru komedia Przybylskiego pt. „Wicek i Wacek” z udziałem PP. Kolman, Modzelewskiej, Szrage-Andruszewskiej, Stępowskiej, Romowicz, Godlewskiego, Pietruszyńskiego, Ratschki, Solarskiego, Szuberta, Wesolowskiego, Zbuckiego.

TEATR WIELKI IM. J. SŁOWACKIEGO.

Poniedziałek: „Okna”.

Z OPERY I OPERETKI.

Poniedziałek: „Ostatni walc”.

TEATR „BAGATELI”.

Poniedziałek: „Oblęd”.

KRONIKA.

— ATAK SZALU W WOZIE TRAMWAJOWYM. Wczoraj popołudniu około godz. 3-ciej w tramwaju na linii 5 tuż koło dworca osobowego doznał nagle jeden z pasażerów, Franciszek Wolkowski, elektromonter, ostrego ataku szalu. Chory porzbił się w wozie i miotał się tak, że z trudem udało się go przy pomocy kaftana bezpieczeństwa ubezwładnić. Wolkowski przeniesiony został przez karetkę pogotowia do zakładu prof. Pilca. Niezwykle to zajście wywołało na ul. Lubicz olbrzymie zbiegowisko.

PSOTY DYABLIKA DRUKARSKIEGO. Dya blik drukarski zamienił w onegdajszej recenzji z „Oblędu” „tragedyę” na tradycję hr. Natasy odebrał tytuł hrabiowski wstawiając, w docznie ze względu na naszą konstytucję zamiast „hr.” — tzw., a przymiotnik „końcowy” w ostatniej szpalcie u góry spodobało mu się zamienić na sławne nazwisko „Kanowy”. Fyglarz!..

Kradzież w zakładzie Ossolińskich

Lwów .PAT. Dzisiejsza „Gazeta Poranna” podała wiadomość o ograbieniu zbiorów Zakładu naukowego Imienia Ossolińskich. W związku z tem dyrekcja zakładu komunikuje, że ograbienie to redukuje się do zabrania kilkudziesięciu tomów z magazynów bibliograficznych.

W konsekwencji Muzeum na niczem nie ucierpiał. Policja idąc za wskazówkami dyrekcji Muzeum, zlikwidowała całą rzecz w ciągu kilku dni, zwracając do Muzeum, zlikwidowała całą rzecz w ciągu kilku dni, zwracając do Muzeum zabrane książki i broszury.

Akcya Ameryki w sprawie długów koalicyjnych.

Nowy Jork. PAT. Według doniesienia z Atlantic City, są kierujące koła Związku amerykańskich bankierów zdania, że należy rozpocząć kampanię na rzecz zupełnego albo częściowego skreślenia długów koalicyjnych, bo to przyczyniło się do przywrócenia pokoju w Europie i ustalenia położenia gospodarczego. Farmulka, jaką rozważają w kołach związku amerykańskich bankierów, zmierza do tego, aby długi Francyi naciągnięte w Anglii i w Ameryce zostały obniżone w zamian za co Francya miałaby się zgodzić na obniżenie żądań reparacyjnych wobec Niemiec.